

ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ ΥΠΟΘΑΛΑΣΣΙΟΣ.

Τὴν 13 Αὐγούστου, ἡμέραν τετάρτην, κατὰ τὰς 9 ὥρας Μ. Μ. ἀπεδείχθη καὶ ἐμπράκτως ὅτι ἡ δι' ἡλεκτρικοῦ ὑποθαλασσίου τηλεγράφου συγκοινωνία τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας εἶναι ἐφικτή. Τὸ πρῶν τῆς ἰδίας ταύτης ἡμέρας οἱ συλλαβόντες τὴν ιδεάν τῆς μεγάλης ἐκείνης ἐπιχειρήσεως ἀνεχώρησαν ἐκ Δόδερ ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου *Toulin* φέροντες πολλὰς ἡλεκτρικὰς ἀλύσεις, καὶ μετέβησαν εἰς τὸ ἐξώτερον ἀκρωτήριον τῆς Γαλλίας, ὀνόματι Γρινέζ. Ἐνδεκα λεύγας ἀπέχον τῆς Ἀγγλίας. Ἀμ' ἀναχωρήσαντες κατεβύθησαν εἰς τὴν θάλασσαν μίαν ἄλυσιν, καὶ ἀδιακόπως ἀνταπεκρίνοντο δι' αὐτῆς χάριν δοκιμασίας μετὰ τῆς Δόδερ. Παρατηρητέον δὲ ὅτι ὅλαι αἱ δοκιμαεῖς πέτυχαν. Περὶ τὴν 9 μετεβιβάσθη διὰ τοῦ τηλεγράφου τούτου ἡ εἰδησις ἀπὸ τοῦ ἀκρωτηρίου Γρινέζ. εἰς Δόδερ, ὅτι τὸ ἔργον ἀπερατώθη! Ἡ συγκοινωνία εἶναι κατὰ γράμμα στιγμιαία· ὀλιγώτερος καιρὸς ἀπαιτεῖται διὰ νὰ φθάσῃ κοινοποίησις ἀπὸ Λονδίνου εἰς τὴν Γαλλικὴν παραλίαν, παρὰ νὰ γραφῇ ἡ πλέον ὀλιγοσύλλαβος ἀγγλικὴ λέξις. Πρὸ τριῶν χιλιάδων ἐτῶν ὁ Ὅμηρος ἀνέφερεν ἔπια πτερόεντα· ἀμφιβάλλομεν ὅμως ἂν ἐφαντάσθη ποτὲ ὅτι ἤθελε φθάσει ἐποχῇ, καθ' ἣν αὐτὰ ἤθελον πετᾶ ὅπως σήμερον διὰ τοῦ ἡλεκτρικοῦ τηλεγράφου. Ἡ ἐφεύρεσις τοῦ τηλεγράφου τούτου φαίνεται εἰς ἡμᾶς θαυμαστωτέρα πάσης ἄλλης ἐπιστημονικῆς ἢ μηχανικῆς, γενομένης κατὰ τοὺς ἐσχάτους χρόνους.

Οὔτε αἱ ἀτμοκίνητοι μηχαναὶ, οὔτε ἡ ἐν Μενάκῃ σωληνωτὴ γέφυρα, (ἴδε Πανδώρα, φυλλάδ. Η'.) δὲν καταπλήττουσι τόσῳ τὴν φαντασίαν. Ὅποια δυνάμεις χρειάζεται διὰ ν' ἀντισταθῇ εἰς τοιόνδε βάρος, ἢ πόσου ὕψους πρέπει νὰ γείνη χρεῖται, ἂν ἡ γέφυρα πρέπη νὰ βραστάξεται κάτωθεν ὑπὸ ἀψίδων ἢ νὰ κρέμαται ἀνωθεν, τοιαῦτα ἔργα εἶναι βεδνίως πρόξενον μεγάλου θαυμασμοῦ ὡς ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ τῶν δυνάμεων αἰτίνες συντρέχουσιν εἰς τὸ νὰ παραχθῇ ἐν τι ἀποτέλεσμα· ἀλλ' ὅλας τὰς δυνάμεις ταύτας πρὸ πολλοῦ ἐγνωρίσαμεν. Ἡ διὰ τοῦ ἡλεκτρισμοῦ ὅμως ὑπὸ τὴν θάλασσαν συγκοινωνία ἐπενοήθη χθὲς μόλις. Μόλις ἡ κοῦσαμεν ὅτι ἐπρόκειτο περὶ στιγμιαίας συγκοινωνίας μεταξὺ δύο διὰ θαλάσσης χωρισμένων γαιῶν, καὶ ἡ πρότασις μετεβλήθη ἀμέσως εἰς πράξιν. Ὁμολογητέον ὅτι τὰς παραδοξοτέρας ὑπερβολὰς τῶν Ἀραβικῶν μύθων ὑπερέβησαν αἱ ἐφευρέσεις τῶν νεωτερικῶν χρόνων, καὶ ὅτι αἱ συνέπειαι τοῦ ἡλεκτρικοῦ τηλεγράφου θέλουσιν εἶσθαι ἀπέραντοι!

Τρόμος κατέλαβε τὴν Εὐρώπην ὅτε τὸ πρῶτον ἀνεκετάσθη ἀερόστατον· καὶ ὅμως σύγκρισις δὲν ὑπάρχει μεταξὺ τῆς ἐφευρέσεως ἐκείνης καὶ τῆς προκειμένης. Τότε καὶ οἱ ἐνθερμότεροι αὐτῆς ζηλωταὶ δὲν ἦσαν βέβαιοι περὶ τῆς ὠφελείας τῶν ἀεροναυτικῶν ἐκστρατειῶν· ἀλλὰ τοῦ ἡλεκτρικοῦ τούτου τηλεγράφου τὸ πρῶτον καὶ ἀναπόφευκτον ἀποτέλεσμα θέλει εἶσθαι τὸ νὰ συνενώσῃ ἐτι οἰκειότερον τὰ δύο ἰσχυρότερα καὶ πλέον πεπολιτισμένα ἔθνη τῆς οἰκουμένης, καὶ νὰ καταστήσῃ ἀσφαλεστέραν τὴν σύμπραξιν αὐτῶν εἰς

ὅλα ὅσα ἀποβλέπουσι τὴν πρόοδον τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, καὶ τὴν διατήρησιν τῆς παγκοσμίου εἰρήνης. Naί μὲν διὰ τῶν σιδηρῶν δρόμων, τῶν ἀτμοπλοίων καὶ τῶν μέχρι τοῦδε ἐν χρήσει τηλεγράφων, τὰ ἔθνη ταῦτα ἀνταπεκρίνοντο ἐντὸς ὀλίγων ὥρων· ἀλλὰ διὰ τοῦ ἡλεκτρικοῦ τηλεγράφου ἡ ἀνταπόκρισις θέλει γίνεσθαι μεταξὺ τῶν δύο μεγαλητέρων μετρωπολέων τῆς Εὐρώπης ἐντὸς τινῶν δευτέρων τοῦ λεπτοῦ. Δι' αὐτοῦ θέλουσι μετ' ὀλίγον συνδιαλέγεσθαι, ὥς ἂν παρευρίσκοντο ἐντὸς τῆς ἰδίας αἰθούρας καὶ πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, δύο κύριοι ἢ δύο κυρίαι καθήμενοι ὁ μὲν ἐν Λονδίῳ ὁ δὲ ἐν Παρισίοις.

Καὶ μετὰ ταῦτα πάντα ἀμφιβάλλει τις ὅτι ταχέως θέλαμεν διατρέξει τὴν ἐρήλιον διὰ τοῦ ἀεροπόρου πλοίου τοῦ Πατίνου;

N. Δ.

ΠΟΙΗΣΙΣ

Ω! ποσάκις ἤκουσάν με ἡ Ταυίτζα καὶ ἡ Σένα,
ὦ γλυκεῖά μου Πατρίς, τ' ὄνομά σου νὰ προσφέρω,
ὅταν ἄδικος βουλὴ μέ ἐδῖαυ' εἰς τὰ ξένα
μακρὰν σοῦ τὰ βήματά μου ὡς ἐξόριστος νὰ φέρω!

Ω! ποσάκις αἱ γωνίαι τοῦ Κεραμεικοῦ, τῆς Ὑδας(1)
ἤχησαν τοὺς γερούς καὶ θρηνώδεις στεναγμούς μου!
ὦ! τῶν δένδρων τῶν ποσάκις, πλανητος χωρὶς ἐλπίδας
ἐπεκάλυψαν οἱ κλάδοι τοὺς βρεγμένους ὀφθαλμούς μου!

Εἰς τὴν ὀρειοειδῆ τοῦ Ὑδαίου κήπου λίμνην, (2)
εἰς τὴν ὄχθην κυρτωμένον δένδρον νέον πρασινίζει,
ἀεινάως ὁ κορμὸς του καταβρέχειτ' ἀπ' ἐκείνην
καὶ τῶν κλάδων του τὰς ἄκρας τὸ νερόν της γαργαλίζει.

Ω ποσάκις εἰς αὐτὸ καὶ ἐγὼ ἀκουμβισμένος
ἔβλεπα τὰ κόματά της εἰς τοὺς πόδας μου νὰ τρέχουν.
κ' εἰς βαθεῖς συλλογισμούς καὶ εἰς λύπην βυθισμένος,
τὴν πολύμακρόν μου κόμην καὶ χρυσόξανθον νὰ βρέχουν.

Τὴν πολύμακρόν μου κόμην! ὅταν σ' ἐφευγα, Πατρίς μου,
περιέκοψεν αὐτὴν χεὶρ ὡς σὲ πεφιλημένη.
αὐτὴ πάλιν θέλει κόψει τὰ ξανθὰ τῆς κεφαλῆς μου,
ἂν τὸ σῶμά μου νεκρὸν εἰς τὴν ξένην γῆν δέν μένῃ.

Εἴκοσι παρῆλθον ἔτη, ἀφοῦ πρὶν, Πατρίς μου, δούλην,
ἐλευθέρην ἤξιώθην, κ' ἐνδοξὸν νὰ σὲ πατήσω.
χεῖρα εἶχα τρυφερὰν, διὰ τοῦτο τὸν Μιαούλην,
ἀλλ' οὐδέ τὸν Καραίσκον. ἰσχυρὰ ν' ἀκολουθήσω.

Πλὴν τὴν θέρμην φλεγομένης ἀπὸ ἔρωτα! καρδίας,
ἀπὸ ἔρωτα πατρίδος, καὶ τί δύναται νὰ σβύσῃ;
τί τὸ τέκνον τῆς πατρίδος, εἰς βωμὸν ἐλευθερίας
δύναται νὰ ἐμποδίσῃ κἂν μικρὰν σπονδὴν νὰ χύσῃ;

Ἀλλὰ σήμερον μακρὰν σου βλέπω Ἀγγλον καὶ Γαλάτην
νὰ σεμνύνεται πατῶν τῆς πατρίδος του τὸ χῶμα,

(1) Hyde-Park ἐν Λονδίῳ.

(2) Serpentine εἰς τὸ Hyde-Park.